

dan, at de i visse situationer alligevel ville kunne pådrage sig et ansvar ud fra den nye lovgivning, og det argumenterer de så med at de ikke synes er rimeligt. Hvis man synes, det er rimeligt, så er der altså visse af de områder, vi har undtaget, hvorom man kan spørge, om det så i virkeligheden er rimeligt at undtage dem.

Her nævnte jeg et eksempel før. Men i hovedtrækkene drejer det sig altså bl.a. om landbrugsområdet og også om visse typer af offentlige aktiviteter. Det mener vi virkelig vi har brug for at få belyst. Vi mener, der for det første skal være en stringens i vores tilgang til det her, og så skal der selvfølgelig være en logisk sammenhæng i de områder, som man lægger undtagelser ind på i forhold til dem, der omfattes af det mere generelle princip.

Desuden er det også vores opfattelse, at der bør være en definition af specielt det, der er afsættet for, hvornår en større miljøskade kan opstå. Altså, det med vand og jord står relativt klart, men det, der står lidt mindre klart, eller det står måske klart nok, men det, der i hvert fald set med vores øjne umiddelbart ikke nødvendigvis er fuldstændig logisk, er, at det kun er visse typer af værdifuld natur, som omfattes af skadesbegrebet, altså af muligheden for, at man kan definere en af de her større miljøskader. Og der er vi også af den opfattelse, at det bør belyses, om der kunne være andre definitioner, der gjorde, at der var større områder af værdifuld natur, som kom ind i en beskyttelsessammenhæng med den nye lovgivning som udgangspunkt. Så det mener vi også vi har brug for at få kigget på.

Og så til sidst det spørgsmål, som jeg nævnte indledningsvis, nemlig at det muligvis er unødigt uforståeligt, hvad vi her præsenteres for. Det er jo i virkeligheden svært at bedømme, for når man ikke forstår det fuldt ud hele vejen igennem, så er det jo også svært at bedømme, om det i virkeligheden er sådan, at det bare er en selv, der er noget galt med, eller om det er sådan, at det måske kunne være i lidt bredere kredse, at det forekommer unødigt uforståeligt.

Kl. 16.20

Der vil jeg så tillade mig her fra Folketingets talerstol at citere en person, som vel må formodes at have en vis forstand på området, nemlig juraprofessor Ellen Margrethe Basse, og jeg citerer hende direkte, hvad hun har udtalt omkring det, der er lagt frem. Hun siger:

Selv for fagfolk, der som jeg selv har beskæftiget sig professionelt med miljøansvar og anden

miljøjura i mange år, er det meget svært at gennemskue det her. Jeg frygter, at de ansatte i de nye kommuner og i de nye, statslige miljøcentre vil få meget store problemer med at administrere på baggrund af den lovgivning, der er lagt op til. Citat slut.

Det synes jeg må bekymre en lovgiver i den her sal, at en af dem, man vel må betegne som en af de største eksperter i det her land på det her felt, udtrykker, at det her vil være meget, meget vanskeligt at administrere for dem, der sidder med det, fordi det altså reelt er så uforståeligt. Det synes jeg er et problem.

Derfor synes jeg også, at vi, ud over de elementer, jeg har været inde på, som vi har brug for at få bearbejdet yderligere – der vil sikkert dukke flere op i udvalgsarbejdet – har brug for at få kigget på, om det er muligt med en lidt anden tilgang til området at lave noget, som er bare en smule mere forståeligt end det, der er lagt frem nu. Jeg er helt på det rene med, at vi ikke når nogen paradisiske tilstande her, og at vi ikke kommer derhen, hvor det pludselig bliver let forståeligt, men det kunne jo være, at man ved at have nogle til at kigge på det udefra havde mulighed for at få bedømt, om man måske kunne bygge det op på en sådan måde, at det alt andet lige kunne gøres en smule mere forståeligt.

Derfor vil vi i alt fald godt rejse spørgsmålet, om det kunne være hensigtsmæssigt i den fase, vi står over for, inden vi skal tredjebehandle, om det kunne være hensigtsmæssigt med en minihøring eller en høring, som kunne belyse alene den mulighed at kunne præstere noget, som alt andet lige var bare en lille smule mere tilgængeligt for dem, som kommer til at skulle sidde og administrere det her område. Jeg er i alt fald bekymret, når en Ellen Margrethe Basse udtaler, at det er hendes opfattelse, at de, der efterfølgende skal sidde med det her i praksis i kommunerne og i de statslige miljøcentre, stort set næsten er prisgivet som udgangspunkt. Det er ikke tilfredsstillende, og det må give anledning til panderynken hos os i den her sal, hvis man kan tillade sig at føre noget sådant ud i livet.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg er glad for, at Det Radikale Venstre går så seriøst ind i det her, for det er som sagt kompliceret, og vi skal også prøve at komme til bunds i de spørgsmål. Men det giver jo selvfølgelig anledning til lige at spørge: Hvordan ser Det Radi-